



Republika Hrvatska
Općinski sud u Gospiću
Stalna služba u Otočcu
Bartola Kašića 7
Otočac

Poslovni broj: P-241/2026-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Gospiću Stalna služba u Otočcu po sutkinji Slavki Nikšić kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Daria Draženovića, iz Otočca, Jadranska 7, OIB: 66395690822, zastupan po punomoćnici Klei Sladović, odvjetnici u Sesvetama, protiv tuženika Privredne banke Zagreb d.d., Zagreb, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732, zastupano po punomoćnici Anamariji Udiljak, odvjetnici u Zagrebu, radi isplate i utvrđenja, VPS: 175,45 eura, nakon održane glavne javne rasprave 28. rujna 2026. u prisutnosti tužitelja osobno i punomoćnika parničnih stranaka, 29. rujna 2026., javno objavivši,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se ništetnom odredba Ugovora o kreditu broj: 9014314232 od 18.12.2008. sklopljenog između tužitelja Daria Draženovića iz Otočca, Jadranska 7, OIB: 66395690822 i tuženika Privredne banke Zagreb d.d., Radnička cesta 50, Zagreb, OIB: 02535697732, a koja u dijelu članku 12.3. glasi:
„Korisnik kredita obvezuje se prije korištenja ili istovremeno s korištenjem kredita platiti Banci naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u visini od 1,50 % (slovima: jedan cijelih pedeset posto) od iznosa kredita... “

II. Nalaže se tuženiku Privredna banka Zagreb d.d., Radnička cesta 50, Zagreb, OIB: 02535697732, platiti tužitelju Dariu Draženoviću iz Otočca, Jadranska 7, OIB: 66395690822, iznos od 175,45 EUR zajedno s pripadajućom zateznom kamatom počev od 23.12.2008. g., do isplate po stopi koja se do dana 31. srpnja 2015. određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, do 31. prosinca 2022. godine određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, do 31.12.2023. za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a

od 1.1.2024. se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, u roku 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Privredna banka Zagreb d.d., Radnička cesta 50, Zagreb, OIB: 02535697732, tužitelju Dariu Draženoviću iz Otočca, Jadranska 7, OIB: 66395690822, isplatiti prouzročeni parnični trošak u iznosu od 245,00 eura, sa zateznim kamatama od dana donošenja presude do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, sve u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je ustao tužbom protiv tuženika radi utvrđenja i isplate navodeći da je tužitelj sa tuženikom 18.12.2008. godine sklopio Ugovor o kreditu broj: 9014314232 kojim je tuženik tužitelju odobrio kredit u iznosu od 12.189,17 eura u kunsjoj protuvrijednosti sa rokom otplate od 84 mjeseci. Odredbom čl. 12. t. 3. predmetnog Ugovora da je tuženik obvezao tužitelja na plaćanje naknade za obradu i odobravanje kredita u visini od 1,50% od iznosa kredita. Tužitelj da je bio primoran platiti tuženiku tzv. ulaznu naknadu kako bi mogao dobiti traženi kredit te mu je na ime takve naknade prilikom isplate kredita tuženik naplatio iznos od 1.321,92 HRK i to 22.12.2008. godine. Nadalje se navodi da je tuženik obvezao tužitelja na plaćanje predmetne naknade bez da mu je prethodno ili naknadno jasno i nedvosmisleno predočio strukturu navedenih troškova, način njihova obračuna, razloge visine postotka, razdoblje i konačni iznos. Takva odredba da čini obvezu tužitelja kao potrošača u potpunosti neodređenom, neodredivom, a time i nepoštenom i ništetnom sukladno čl. 270. Zakona o obveznim odnosima. Naime, da predmetna ugovorna odredba u cijelosti odgovara pojmu nepoštene ugovorne odredbe iz čl. 96. Zakona o zaštiti potrošača koji je bio na snazi u vrijeme zaključenja Ugovora. Isto tako, da se radi o tipskim, unaprijed formuliranim ugovorima koje je sastavio tuženik kao jača ugovorna strana, o čijim se odredbama nije pojedinačno pregovaralo čime je tužitelju nametnuta obveza s čijim sadržajem nije bio upoznat niti je o njoj mogao pregovarati. Navedena odredba o naplati ulazne naknade stoga je nepoštena, nejasna i neodređena jer uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, suprotno načelima savjesnosti i poštenja te se kao takva ima smatrati ništetnom. S obzirom na izneseno, predlaže se donošenje presude kao u izreci.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu protivi se tužbi i tužbenom zahtjevu te se ističe prigovor zastare kondemnatornog zahtjeva te ukazuje da posljedično ne postoji niti pravni interes za utvrđenje ništetnosti. Također se prigovara statusu tužitelja kao potrošača. Nadalje, ističe se da nisu ispunjenje sve zakonom propisane pretpostavke da bi se odredba čl. 12. st. 3. predmetnog Ugovora o kreditu imala smatrati nepoštenom jer da je nejasno u kojem dijelu i temeljem kojih kriterija je tužitelj ocijenio da bi predmetna odredba bila ugovorena suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Također se navodi da predmetna odredba ne uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana jer da je tužitelj znao koju će tuženik protučinidbu izvršiti na tu naknadu jer mu je to pojašnjeno od strane službenika

tuženika. Osim toga, da je to jasno iz samog naziva naknade te je pojašnjeno i u Općim uvjetima tuženika. Predlaže se odbijanje tužbe i tužbenog zahtjeva u cijelosti.

3. Sud nije prihvatio istaknuti prigovor zastare potraživanja i to iz razloga jer je riječ u pogledu kondemnatornog zahtjeva o restitucijskom zahtjevu na temelju ništetne ugovorne odredbe, a zastara takvog restitucijskog zahtjeva počinje teći od dana utvrđenja ništetnosti takve ugovorne odredbe, dakle, u konkretnom slučaju tek od pravomoćnosti prvostupanjske presude kojom je utvrđena ništetnost sporne ugovorne odredbe. Takav stav zauzeo je i Vrhovni sud Republike Hrvatske na sjednici Građanskog odjela od 30. siječnja 2020., broj Su-IV-47/2020.

4. Također Sud nije prihvatio niti prigovor da tužitelj ne bi imao status potrošača. Iz točke 2.1. predmetnog Ugovora o kreditu (list 8 – 12 spisa) proistječe da je tuženik tužitelju odobrio kredit za kupnju vozila. Iz iskaza tužitelja proistječe da je predmetni ugovor o kreditu realizirao obrativši se podružnici PBZ-a u Rijeci, a da mu je novac trebao radi kupnje osobnog automobila zbog posla izvan grada. Navodi da mu bankar koji je obrađivao njegov kredit ništa posebno nije govorio o visini ove ulazne naknade, osim što mu je rekao da mu kredit neće biti isplaćen dok se naknada ne uplati. Navodi da je ugovor o kreditu "već bio spreman" te da je praktički iz auto salona otišao u banku i realizirao taj kredit. Isto tako, da u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora nije bio vlasnik obrta ili firme, a isto tako niti u vrijeme otplate kredita. Pročitao je ugovor, no, da je sve to bilo u žurbi jer da je morao još obaviti i javnog bilježnika. Isto tako navodi da nije sam pitao bankara odnosno zaposlenika banke da mu pojašni ovu ulaznu naknadu, jer kao što je već kazao, ugovor je već bio "složen" odnosno bilo je "uzmi ili ostavi", a da je njemu trebao taj novac. Naposljetku navodi da nije pratio u medijima slučaj vezan za "švicarski franak" jer da ovaj ugovor i nije bio ugovoren u toj valuti, već je bio vezan za euro.

5. Iz navedenog proistječe da tužitelj kao fizička osoba nije kredit koristila u svrhu obavljanja gospodarske, poslovne ili profesionalne djelatnosti, niti za potrebe slobodnog zanimanja iz čega proistječe da su kreditna sredstva korištena isključivo za privatne i osobne potrebe (kupnja osobnog automobila) te po ocjeni Suda tužitelj ima svojstvo potrošača.

6. Tijekom provedbe dokaza izvršen je uvid u Ugovor o kreditu, list 8 – 12 spisa, u preslik knjigovodstvene kartice, list 14 – 24 spisa te je saslušan tužitelj u svrhu dokazivanja, list 224 spisa.

7. Tužbeni zahtjev je osnovan.

8. Među strankama je nesporno da su 18.12.2008. godine zaključile gore navedeni Ugovor, a kojim je tuženik tužitelju odobrio kredit u iznosu od 12.189,17 eura u kunsjoj protuvrijednosti sa rokom otplate od 84 mjeseci te je nedvojbeno da je odredbom čl. 12. t. 3. predmetnog Ugovora ugovoreno da tužitelj plaća naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u iznosu od 1,50% od iznosa kredita, odnosno tzv. ulaznu naknadu, a što je tužitelj nesporno i platio kako je to razvidno iz knjigovodstvene kartice, list 16 spisa i to 22.12.2008. godine (iznos od 1.321,92 kn).

9. Proistječe da je među strankama sporno da li je navedena ugovorna odredba nepoštena i kao takva ništetna te shodno tomu da li tužitelju pripada pravo na povrat uplaćenog, na ime tzv. ulazne naknade.

10. Iz iskaza tužitelja koji je životno logičan i uvjerljiv te ga Sud prihvća u cijelosti proistječe da tužitelj prilikom sklapanja predmetnog Ugovora nije informiran na koje se konkretno troškove odnosi sporna naknada, da tužitelj i tuženik kao ugovorne strane nisu pojedinačno pregovarale o spornoj ugovornoj odredbi, već je navedena odredba unaprijed formulirana od strane tuženika, odnosno banke kao trgovca. Iz tog razloga, ovaj Sud drži da je navedena odredba protivna načelu savjesnosti i poštenja te da je njom uzrokovana značajna neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana i to na štetu tužitelja kao potrošača te se sukladno čl. 81. st. 1. i 2. i čl. 87. Zakona o zaštiti potrošača (NN br. 96/03, dalje: ZZP/03) ista ima smatrati nepoštenom i ništetnom.

11. Naime, iz predmetnog Ugovora o kreditu, list 8 – 12 spisa, vidljivo je da je riječ o unaprijed formuliranom Ugovoru o kreditu (u kojem se samo mijenjaju nazivi ugovornih strana, iznos kredita, rok, otplata i namjena kredita) pripremljenom od strane banke te je izvjesno da tuženik i nije imao izbora da li će prihvatiti takvu odredbu ili pak ne. Dakle, u čl. 12. t. 3. predmetnog Ugovora kojim je ugovorena sporna naknada nije izrijekom navedeno na što se ista odnosi, naveden je samo postotak, no, ne i određena njezina visina, odnosno struktura takve naknade te proistječe da nije riječ niti o jasnoj niti o razumljivoj odredbi. Također valja napomenuti da s druge pak strane tuženik nije pružio niti jedan dokaz za suprotno utvrđenje.

12. Budući Sud drži da je navedena ugovorna odredba ništetna, to sukladno čl. 323. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 i 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje: ZOO) tužitelju pripada pravo na povrat nesporno plaćenog iznosa od 175,45 eura. Isto tako, valjalo je dosuditi na navedeni iznos i zatražene zatezne kamate i to od dana plaćanja, odnosno od 23.12.2008. godine pa sve do isplate, a sve sukladno čl. 1115. ZOO-a budući Sud smatra da je tuženik nesavjesni stjecatelj.

13. Budući je tužitelj uspio u parnici to mu je tuženik dužan naknaditi parnični trošak temeljem čl. 154. st. 1. ZPP-a.

14. Trošak je odmjerjen prema ispostavljenom troškovniku (list 226 spisa) te je priznat trošak sastava tužbe u iznosu od 50,00 eura, nadalje, za sastav podneska od 2.9.2026. kojim se tužitelj očitovao na navode odgovora na tužbu u iznosu od 50,00 eura, za sastav obrazloženog podneska od 17.9.2026. u iznosu od 50,00 eura kojim se tužitelj očitovao na podnesak tuženika od 10.9.2026. godine te za zastupanje na ročištu od 28.9.2026. godine iznos od 50,00 eura, što daje ukupan iznos od 200,00 eura, a sve prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

14.1. Također je priznat trošak pristojbe na tužbu u iznosu od 15,00 eura te trošak pristojbe na presudu u iznosu od 30,00 eura pa proistječe da je ukupan iznos kojeg je tuženik dužan isplatiti tužitelju na ime prouzročenog parničnog troška, iznos od 245,00 eura.

15. Zatezne kamate na dosuđeni parnični trošak presuđene su temeljem čl. 29. st. 1. i 2. ZOO-a..

16. Temeljem iznesenog, presuđeno je kao u izreci.

U Otočcu 29. rujna 2026.

Sutkinja

Slavka Nikšić



Uputa o pravnom lijeku

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi ovom sudu u dovoljnom broju istovjetnih primjerka za sud i protivnu stranu, u roku od 15 dana od dana ročišta za objavu presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka ovjerenog prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu. O žalbi odlučuje Županijski sud.

O tom obavijest

1. Klea Sladović, odvjetnica u Sesvetama
2. Anamarija Udiljak, odvjetnica u Zagrebu

Broj zapisa: **9-3088d-ddb9d**

Kontrolni broj: **094dd-08e65-42e02**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Gospiću** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.